

Arne Melchior (CD):

Jeg har grund til at sige tak til justitsministeren for det klare svar i form af den erklæring, som han gav på mit spørgsmål med hensyn til politiets forhold under en fysisk blokade. Jeg noterede ned i farten, at justitsministeren sagde – det kan ikke være meget forkert gengivet her – at politiet har ret og pligt til at gribe ind over for fysiske blokader, også uden forudgående anmeldelse. Skulle fremsættelsen af dette lovforslag og dagens debat ikke resultere i andet, så har det i hvert fald resulteret i denne meget klare erklæring, som jeg vil takke justitsministeren for.

Jeg hører til det store flertal her i tinget og i befolkningen, der ikke håber, at en sådan situation på ny og ofte og tragisk og langvarigt skal opstå, men hvis den opstår, så har vi i hvert fald for en god stund fremover en meget klar tilkendegivelse af, hvordan justitsministeren og regeringen ser på dette. Uanset den afslappede atmosfære, som debatten i dag gud ske lov kan finde sted i, netop i forholdet til fysiske blokader, har vi, hvis det skulle ske igen, altså både denne udtalelse og en række udtalelser fra partier. Også de skeptiske skal være opmærksomme på, at skulle det ske igen, f. eks. i løbet af foråret – altså på et tidspunkt, hvor der ikke er givet ny lovbestemmelse herom – så vil de kunne blive draget til ansvar for, at de har undladt at give nødvendige retningslinjer på et tidspunkt, hvor der ikke var aktuelle konflikter løbende, og hvor man derfor uden at blive mistænkt for at blande sig i en akut situation kunne være kommet nogen vegne.

Ministeren gentog, at han ikke mener, at fængselsstraf vil være gavnlige i disse forhold. Derved tvinger ministeren mig til at gentage min henvisning til § 134 og § 134 a. Jeg skal gøre det ultrakort, men dog således foranlediget endnu en gang sige, at ifølge gældende lov kan deltagere i opløb – ret og slet opløb, som ikke er nærmere beskrevet i loven, det er § 134 – og deltagere i slagsmål eller i anden grov forstyrrelse af ro og orden straffes med fængsel. Der skal altså ikke mere til end grov forstyrrelse af ro og orden via slagsmål, for at gældende lov hjemler fængselsstraf under skærpene omstændigheder – svarende til, hvad vi har foreslået her.

Derfor vil jeg hævde både over for ministeren og over for fru Ebba Strange, at der nok er tale om en inddragelse af et nyt område under denne strafferamme, men aldeles ikke er tale om en udvidelse eller en skærpelse af strafanvendelsen i forhold til bestemmelser, der allerede gælder. Tværtimod vil jeg vove den påstand – jeg håber, der kan blive lejlighed til at drøfte det i udvalget – at den forseelse, vi vil belægge med denne straf, er en større forseelse eller – for at bruge kapitoverskriften – en større forbrydelse – end der ligger i betegnelseerne opløb og slagsmål.

Må jeg sige til hr. Hans Jørgen Jensen, som inddrog demonstrationer, at det er nok for længe siden, hr. Hans Jørgen Jensen har læst bemærkningerne. Selvfølgelig har han læst dem, men han kan ikke have læst dem lige for nylig. For vi har været helt opmærksomme på dette, og derfor citerer bemærkningerne følgende fra den nævnte betænkning side 52:

»Grundloven vil derfor heller ikke være til hinder for, at det ved eller i henhold til lov under strafansvar forbydes, at der i forbindelse med afholdelsen af en forsamling sker afspærring af adgangen til og fra en lokalitet, f. eks. en arbejdsplads...«

Betænkningen siger altså, at det er fuldt tilstedeligt at forbyde fysisk blokade selv under en demonstration. Vi har overhovedet ikke villet hindre demonstrationer.

Hr. Hans Jørgen Jensen påpeger ganske rigtigt det alment kendte forhold, at inden demonstrationer – det gælder ikke kun fagbevægelsens, men alle demonstrationer – er der lovmæssig pligt til at anmelde disse til politiet. Det er ikke bare en kontakt, der foregår, men der er en lovbestemmelse om, at demonstrationer skal anmeldes. Når dette er sket, nyder demonstranterne politiets særlige beskyttelse. Men det må sandelig ikke ske på bekostning af den beskyttelse, som politiet og ordensmagten i øvrigt skal yde de ikke-demonstrerende. Det er jo det, der sker ved fysiske blokader. Der er nogle demonstranter, som – under den beskyttelse, de nyder på grund af deres anmeldelse – hindrer benyttelsen af frihedsgoderne for dem, de demonstrerer imod, samt for en hel masse, som de ikke demonstrerer imod, men som bare ikke deltager i demonstrationen. Det må være logisk at sige, at fordi man laver en demonstra-